

Двѣ птиченца.

(разговоръ).

— Кждѣ, мило другарче, си се тѣй забързило? попитало едно птиченце своето другарче.

— На пощата отивамъ, отговорило второто птиченце.

— Защо?

— До всички дѣца писма ще разпрятя.

— А какви сж тѣзи писма?

— Ето какви. Слушай да ти прочета едно отъ тѣхъ:

„Мили ми и любезни дѣлица!“

„Зима приближава. Всички градини, всички птища, цѣлата земя слѣдъ единъ-два дена съ снѣгъ ще бждатъ покрити. Тогава ние, клетитѣ птички, трудно ще можемъ да си намираме храна. Ще трѣбва да гладуваме... О, добри дѣца, бждете съ милостиви сърца! Я вие, милички, още отъ сега почнете да ни събирате зрънца и трошички! И когато мразътъ начене, и когато снѣгъ натрупа до колѣнѣ, хвърлете ни на двора, или прѣдъ обора, храница... Помогнете ни да проживѣмъ прѣзъ мразоветѣ чудесни, а ние богато ще ви се отплатимъ. Прѣзъ пролѣтѣта китка и прѣзъ топлото лѣто ще ви веселимъ съ нашитѣ омайни пѣсни!...“

Зеленогоровъ.